

Αν ξαναερχόταν ο Απόστολος Παύλος στην Κόρινθο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Παραμονή της μεγάλης εορτής εν Κορίνθω ...

Ο μέγας Απόστολος των Εθνών, ο πολιούχος της Κορίνθου, ο Παύλος, τιμάται πανηγυρικώς από την πόλη που αγάπησε και τον αγάπησε. Οι «Προς Κορινθίους» επιστολές του, παγκόσμια παρακαταθήκη και πολύτιμο κληροδότημα των σύγχρονων Κορινθίων, που δεν ξέρω αν ξέρουν να τον αγαπούν όπως εκείνος θα ήθελε. Με ποιους τρόπους θα ήθελε ο Πολιούχος μας να τον τιμούμε άραγε; Αν μπορούσαμε να τον ακούσουμε, τι θα μας υποδείκνυε αυτή τη φορά μέσα από τα «ρήματά» του; Πάλι θα έγραφε επιστολές για να μας θυμίσει τις προηγούμενες; Ή μήπως θα μας έβαζε τις φωνές γιατί δεν έχουμε διαβάσει καμία από τις δύο που μας έστειλε;

Αναρωτιέμαι, **αν ξαναερχόταν ο Απόστολος Παύλος στην Κόρινθο ...**

Φανταστείτε την υποδοχή στην πόλη.

Τεράστια πανώ θα διαφημίζουν τα «Παύλεια», και πλήθος κόσμου θα περιμένει την υψηλόβαθμη αρχιερατική συνοδεία, που ως τιμητικό άγημα μετά φανών και λαμπάδων, υπό τους επιβλητικούς ήχους της φιλαρμονικής του Δήμου, θα προπορεύονται του μεγάλου και επίσημου επισκέπτη.

Κόκκινοι τάπητες, για να πατήσει ο ουρανοβάμων, και megάφωνα, για να ακουστεί ο λόγος του μέσα στο πολύβουο και παραζαλισμένο πλήθος. Πολυπληθής ομάδα των υψηλών προσκεκλημένων, εκκλησιαστικών αρχών και πρωτοκλασάτων πολιτικών στελεχών με τις δέουσες τιμές, κατά πως ορίζει το εορταστικό πρωτόκολλο, θα αναμένει τον πεφιλημένο εορτάζοντα για τον ασπασμό και τη χειραψία. Από κοντά και τα τηλεοπτικά συνεργεία, μιας και το γεγονός της επανεμφάνισης και υποδοχής του Αποστόλου των Εθνών θα αποτελούσε αυτό που λέμε «παγκόσμια πρώτη».

Αναρωτιέμαι, **αν ξαναερχόταν ο Απόστολος Παύλος στην Κόρινθο ...**

Φανταστείτε την υποδοχή στην πόλη.

Ημέρα Κυριακή, όπως εφέτος, που συν-έπεσε η εορτή του Αγίου του Θεού κι ο ερχομός του στην Κόρινθο με την Αναστάσιμη ημέρα του Αναστάντος Χριστού, του Ενός της Αγίας Τριάδος. Τι ευτυχής συγκυρία! Τι ευλογημένη σύμπτωση ! Τι χαρά θα έχει ο Παύλος και με τι χαρά θα αναφωνήσει στους εν εκκλησίαις, λόγω ημέρας, ευρισκομένους χριστιανούς το **«Αδελφοί, χαίρετε έν Κυρίω πάντοτε· πάλιν έρω, χαίρετε. »**. Θα τους έβρισκε εκεί όμως; Όχι. Προς διευκόλυνση του Αγίου και προς ένδειξη μεγάλης προς το πρόσωπό του τιμής, σύσσωμη η εορτάζουσα Κόρινθος θα συγκεντρωνόταν στην δική του Εκκλησία και μόνο. Όλες οι άλλες θα παρέμεναν κλειστές, χωρίς την Ευχαριστιακή Σύναξη, την Θεία Λειτουργία της αγίας ημέρας Κυριακής, της (ως γνωστόν) αφιερωμένης πρωτίστως στον Δεσπότη Χριστό. Τι θα σκεφτόταν άραγε ο Δεσπότης Χριστός για αυτό, και κατόπιν ο κορυφαίος των Αποστόλων Του, Παύλος;

Εκείνος ήταν μαθημένος στις ταλαιπωρίες, στις θλίψεις, στις στενοχώριες στους κόπους και στις κακουχίες. Διήλθεν όλη την οικουμένη. Δεν θα είχε πρόβλημα να τρέξει σε όλες τις εκκλησιές μας, για να βρει τους αδελφούς του Κορίνθιους να δοξάζουν τον Χριστό, που εκείνος με όλη την ψυχή του αγάπησε, και να δεχτεί εκεί, στις ταπεινές Ενορίες, το φιλί της δικής τους αγάπης.

Συγκαταβατικός όμως καθώς είναι ο Άγιος, μειλίχιος και συνεσταλμένος, πλήρης θείων χαρισμάτων και με λόγους γλυκείς, το παραβλέπει και πεπληρωμένος εκ της θείας χάριτος συνεχίζει να νουθετεί τους αδελφούς του χριστιανούς να μην

παροργίζουν τον Δεσπότη Χριστό, υπενθυμίζοντας διαρκώς: « **... ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε ...**» ... Και εμεῖς πού βαδίζουμε; Ως τί περιπατούμε; Περιπατούμε ἢ ἔρπουμε;

Αναρωτιέμαι, **αν ξαναερχόταν ο Απόστολος Παῦλος στην Κόρινθο ...**

Τι θα μας ἔλεγε, πόσο θα θύμωνε μαζί μας, πόσο θα λυπόταν για εμάς; Πόσες πια συμβουλές και πόσες ἄλλες οδηγίες θα ἔδινε, πρωτίστως στους θρησκευτικούς μας ταγούς, των οποίων την δεξιά ἢ πόλη της Κορίνθου θεσμικά τέτοιες ἡμέρες, ἔχει την δυνατότητα να ασπάζεται;

Τι θα φώναζε, ἄραγε, ἀπὸ το βῆμα του Γαλλίωνος στην Αρχαία Κόρινθο και μέσα ἀπὸ τον Ναό του στην πρωτεύουσα Κόρινθο σε ὅλους τους ἀξιους, σύγχρονους Αποστολικούς διαδόχους του και στους πιστούς Κορίνθιους που τον σεμνύνονται και ευλαβούνται; **«Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι.»**

Θα ἐρχόταν σε ἡμέρες πονηρές, δύσκολες και ἐσχάτης αἰσχύνης που πολλοὶ «σοφοί» με... «σοφίες» και σοφιστείες κατακλύζουν τη χώρα και ουδεὶς ἐκ των σοφῶν κεφαλῶν της ομιλεῖ τη γλῶσσα της ἀληθείας.

Πού ο λόγος ο κατηχητικός πρὸς Κορινθίους που ἐκεῖνος πρῶτος ἐδίδαξε; Πού ἡ ζῶσα πίστη και τα ἔργα αὐτῆς; Τόσα γίνονται που παραβαίνουν τις διδαχές του Παύλου σχετικά και με το ὀρθόδοξο **δόγμα** και το **ἦθος** των ὀρθοδόξων και πόσοι ἐκ των Κορινθίων ἀντιδρῶν στην λαίλαπα της Νέας Εποχῆς ,που μετὰ μανίας και ἀπροκάλυπτα πλέον ἐπιτίθεται στα δόγματα της Ὄρθοδοξης Πίστεως και στα χρηστά ἦθη;

Ψευτο-διδάσκαλοι περιδιαβαίνουν, λαοπλάνοι ψευτο-διδάσκουν, πλανεμένοι ἀκολουθοῦν πλανεμένους, αἱρέσεις, παγανιστικές ἐκδηλώσεις, σατανιστικές τελετές, παραθρησκευτικές ὁργανώσεις, ἀναστάτωση και σύγχυση, γενικὴ ἀποστασία και ἀνομία, για να διανοιχθεῖ φαρδιά – πλατιά ἡ οδὸς της ἀπωλείας των ψυχῶν, ὅπως ἡ Νέα Τάξη Πραγμάτων ἀπαιτεῖ, οἱ περισσότεροι ἀπὸ εμάς ἀγνοοῦν και οἱ ἐπὶ κεφαλῆς ποιμνίων και λαῶν κωφεύουν.

Αναρωτιέμαι, **αν ξαναερχόταν ο Απόστολος Παῦλος στην Κόρινθο ...**

Περιχαρῆς θα εὐλογοῦσε τους πιστούς, θα κήρυττε και πάλι συγχωρώντας ἴσως την ραθυμία και την ὀλιγωρία των Κορινθίων να ἐφαρμόσουν τις θείες ἐντολές και βεβαίως θα συμπροσευχόταν με τους ἐκλεκτοὺς προσκεκλημένους ἱεράρχες στην πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. Τί θα ἔλεγε ὁμως για κάποιες ἄλλες συμπροσευχές; Τί θα του ἀπαντούσαμε, οἱ Κορίνθιοι, λαός και Κλήρος ,για το τι

γίνεται στην οικουμένη με την παναίρεση του Οικουμενισμού; Ο οικουμενικός Απόστολος των Εθνών, πώς θα έκρινε, άραγε, τους πατριαρχικούς εναγκαλισμούς και τα παπικά χειροφιλήματα με αλλόδοξους κι αλλόθρησκους στους Αγίους Τόπους; Τί θα του απαντούσαμε όταν ελέγχοντας την ενδοτικότητα μας, θα υπενθύμιζε ξανά και ξανά, μετά περισσής υπομονής τον κατηχητικό του λόγο **«Αίρετικόν άνθρωπον μετά μίαν καί δευτέραν νουθεσίαν παραιτού»;**

Πράος και γλυκύς, ευγενής και προσήνης ο Άγιος, δεν θα μας μάλωνε, λέτε, γιατί, κατά το κοινώς λεγόμενον, ... «έχουμε ξεφύγει»; Νομίζετε ότι δεν θα προσπαθούσε εκ νέου να μας επαναφέρει, άντρες και γυναίκες, λαό και Κλήρο, πλούσιους και φτωχούς, άρχοντες και αρχομένους στην ευθεία οδό του Θεού θυμίζοντας το **«μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλόατραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἄρσενokoῖται οὔτε πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι» ;**

Και τί φανταζόμαστε οι αγαπημένοι του Κορίνθιοι, ότι δεν θα στηλίτευε και δεν θα κατήγγελε την αδράνεια και την αδιαφορία μας, πρωτίστως της Διοικούσης Εκκλησίας, όταν σαρδανάπαλες πομπές αυτοδιαφημιζόμενης και επιβαλλόμενης ομοφυλοφιλικής ξετσιπωσιάς και ξεπεσμού ξεφωνίζουν την διαστροφή στο όνομα μιας κακώς νοούμενης ανοχής και ανεκτικότητας, ελέω πάντα της πολυφορεμένης και μοδάτης «αγαπολογίας» και ουχί βεβαίως της γνήσιας αγάπης, που πρώτος πάλι εκείνος μας δίδαξε στην Α΄ Προς Κορινθίους επιστολή του;

Αναρωτιέμαι, **αν ξαναερχόταν ο Απόστολος Παύλος στην Κόρινθο** πώς θα ήθελε να δείχναμε αυτή την αγάπη που μας δίδαξε; Με τι έργα; Πώς θα του αποδεικνύαμε ότι «δεν είμαστε κύμβαλα αλαλάζοντα»; Πώς θα τον πείθαμε, αν τον πείθαμε, ότι εφαρμόζουμε το **«... ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημονεῖ ... οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·....» ;** Με το να μην λέμε την αλήθεια, όσο σκληρή και να είναι, για χάρη της αγάπης; Με το να κρύβουμε κάτω από το χαλί αδικίες και ασχημοσύνες για να μη «γεννάται ζήτημα»; Δεν προηγείται η αλήθεια της αγάπης;

Σκέφτομαι ότι πολύ θα τον προβλημάτιζε το ταξίδι του στην Κόρινθο τον Απόστολο Παύλο. Ταπεινός και εργατικός όπως ήταν, απλός και ταλαιπωρημένος, μάλλον δεν θα αναπαυόταν και πολύ σε τιμητικές πομπώδεις εκδηλώσεις με χλιδή, πολυτέλεια και μεγαλοπρέπεια. Συλλογιζόμενος επιπλέον και τις δύσκολες οικονομικές συνθήκες του περιούσιου λαού του, θα ευχαριστιόταν νομίζω περισσότερο με πιο εγκρατείς και πνευματικές κυρίως εκφράσεις της κορινθιακή αγάπης. Ίσως να προτιμούσε, φτάνοντας στην πόλη μας να τον υποδεχόμασταν, ως κατηχούμενοι και πνευματικώς προετοιμασμένοι, ταπεινά, απλά και με σεμνότητα, μετά από νηστεία, προσευχή και αγαθά έργα ... μέσα σε όλες τις

εκκλησίες μας που σε όλες υπάρχει το εικονιζόμενο πρόσωπό του, τιμής ένεκεν, για να μας θυμίζει ακριβώς την μόνιμη παρουσία του και την διαρκή προστασία του.

Το μόνο που επιζητεί ο Άγιος από τους Κορίνθιους είναι να γίνουμε μιμητές του και να του απαντήσουμε σε ένα τελευταίο ίσως ερώτημα: **«Τί θέλετε; ἐν ράβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραότητος» ;**

Σοφία Τσέκου – Τσώρη
Εκπαιδευτικός, Κόρινθος

Πηγή: impantokratoros.gr